

ZOVU ME SRPSKI ANĐEO

Ispovest Vere Gajić, najuspešnije Srпкиnje u Americi, koja je nedavno dobila zlatnu medalju i titulu prve dame Palm Springsa

ŠVALERSKI TRIKOVI

- Tu, u crkvi Sveti Sava na Menhetnu, upozнала sam 1958. godine, mog drugog muža Petra Gajića, kraljevog oficira i fabrikanta iz Evrope, sina čuvenog generala Joksima Gajića. Kad me je video zapitao je svog njurjoškog prijatelja Miku Pejčića : - Koja je ova lepojka?

- Pero, ne moli se u tu crkvu. To je Vera Stepić, naša lepotica - rekao mu je Pejčić.

- Ta žena će biti Vera Gajić - odgovorio je moj Pera.

I tako je bilo. Slao mi je istorijska ljubavna pisma. Svaki dan stizalo je cveće. A za rođendan i praznike i bunde. Petar Gajić je bio razveden. Imao je dvoje dece, sina i ćerku, kod sebe. Bio je srednje visine, ćelav. Stariji od mene desetak godina. Nije imao šanse kod mene. A onda je počeo da se koristi trikovima. Doveo je mog brata Žarka iz Beograda u Frankfurt i javio mi da iz Njujorka dođem da ga vidim. Odletela sam za Frankfurt.

Na aerodromu me čekao Pera sa buketom od dvadeset pet ruža. Uхватила ga bila krsta, pa se kao starac savio do zemlje. A meni smešno. Tada me je zaprosio i ja sam pristala da se udam za njega. Venčanje je bilo u crkvi u kojoj smo se upoznali, u Njujorku, jer sam ja tražila da živimo u Americi. Jedan njegov prijatelj iz Francuske mi je davao sanduk dukata da ne vodim Peru iz Evrope u SAD, ali na to nisam pristala.

Pera i ja živeli smo u Njujorku u mom stanu sa njegovom decom, sinom Vladimirom i ćerkom Ksenijom, koju sam ja pazila kao svoju. Ja sam tada kao uspešan dizajner imala lep stan na Menhetnu, imala sam i dobru ušteđevinu u banci, dok je moj Pera kao suvlasnik fabrike elektronske opreme "Alva radio" imao sa jednim Jevrejinom svoj biznis u Evropi. Molila sam ga da taj posao prebaci u Ameriku i Pera me je poslušao. Početkom šezdesetih ja sam i dalje radila kao dizajner, počela sam i da slikam. Radila sam portrete američkih ptica, u akvarelu. Te slike su se jako dobro prodavale. Čak tri puta sam bila pobednik likovnih konkursa u Njujorku i Los

IZVRŠILAC TESTAMENTA KRALJA PETRA

- Ja sam u svojoj kući, krajem sedamdesetih, šest meseci negovala bolesnog kralja Petra II Karađorđevića. I sahranila ga. Zato me srpski iseljenici zovu "Anđeo srpske emigracije". Kralj Petar je bio veliki prijatelj moga muža, još dok je Pera živeo u Nemačkoj. Oni su se družili po Evropi, a kada smo mi prešli u Ameriku, kralj Petar II je često sa sinom Aleksandrom dolazio kod nas u goste. Ja imam fotografije princa Aleksandra kako čisti sneg ispred naše kuće i kralja Petra u kupaćim gaćama. Kada se kralj razboleo, nije imao gde da živi i da se leči, pa ga je moj Pera uzeo kod nas.

Kralj je došao kod nas u Palm Springs iz bolnice, samo u pidžami. O njegovom zdravlju brinuo je doktor Lo, suprug moje komšinice Mice Andelkovic - Lo, koja se kasnije udala za princa Andriju Karađorđevića i postala princeza Marija. Princ Andrija je, na žalost, umro, ovde u Palm Springsu. Postoje tri verzije o smrti princa Andreja Karađorđevića. Ja verujem da je izvršio samoubistvo u svojoj garaži, jer FBI ima njegovo oprostajno pismo.

Kralj Petar II Karađorđević je bio jedan divan, ali nesrećan čovek. Njegova žena, Grkinja ga je kinjila i ucenjivala. Dok je on bio teško bolestan od jetre, ona nam je iz Italije slala ucenjivačke poruke. Tražila je da joj plaćamo od pet do deset hiljada dolara svaku njenu saglasnost za primenu medicinskih terapija i za operaciju. Taj novac davala sam ja ili gospođa Mica Lo. Njegov brat Tomislav Karađorđević ga nije poštovao, jer je kralj Petar 1963. godine prišao raskolničkoj, a princ Tomislav

federalnoj srpskoj crkvi. Sin Aleksandar, koji je rastao po londonskim hotelima sa irskim dadiljama, oca nije mesecima vidao. Kada je kralj Petar bio na samrti, ja sam pozvala i princa Tomislava i princa Aleksandra da posete svog brata, odnosno oca. Njih dvojica su doleteli u Los Anđelos, ali su umesto da posete kralja, koji je bio na samrti, otišli na jedan golf turnir. Kada su se sutradan pojavili u bolnici, ja sam ih lično oterala. Njih dvojica princ Tomislav i prestolonaslednik Aleksandar nisu bili ni na sahrani kralja Petra II Karađorđevića u manastiru Sveti sava u Libertivilu 1970. godine. Iz dinastije bio je prisutan samo princ Andrej Karađorđević.

Kralj Petar II Karađorđević je bio siromašan čovek. Njega je izdržavala srpska emigracija, dok je mogla. Kada je umro, kralj Petar nije imao ni čestito odelo na sebi. Ja sam molila vladiku Vasilija iz Australije, da mi pošalje kraljevu svečanu uniformu, koju mu je kralj jednom prilikom poklonio za uspomenu, da bismo imali u čemu da sahranimo Njegovo veličanstvo. Jedva sam, posle nekoliko sati kukanja, dobila tu uniformu od vladike Vasilija i u njoj sahranila kralja Petra II.

Ja kao izvršilac poslednje volje kralja Petra II Karađorđevića, koji je tražio da bude sahranjen u Libertivilu. Imam kod sebe engleski pasoš kralja Petra II, njegove mantile, pidžamu i kupaće gaćice. Mnogi se danas otimaju za te stvari. Čujem, prestolonaslednik Aleksandar se interesuje da telo svog oca kralja Petra II prebaci iz Amerike u Srbiju na Oplenac.

Vera Gajić i princeza Ada Tumanoff

VELIKI DONATORI

- Kao republikanac moj muž je davao donacije za predsedničku kampanju Ronalda Regana, a ja potom i za Džordž Buša. Mi smo jedni od retkih Srba, koji su još šezdesetih godina, u vreme Niksona, pozivani u Belu kuću na prijeme. Petar Gajić je bio cenjen biznismen i republikanac u Americi, jer je radio za NASU, a svoje proizvode je prodavao i Japancima,

Nemcima, Francuzima i celom svetu. Bio je poznat i kao donator. Samo za Nacionalni park u Kaliforniji dao je 150.000 dolara, pa za Crveni krst, za manastir Gračanicu u Čikagu, za Hilandar. Ja sam jedina žena koja je imala u Hilandaru i ima svoje radove. Pet slika sa mojim potpisom nalazilo se na Svetoj Gori.

Andelosu. Moje slike, kao i moje dezene prodavalo je moje ime, jer ja sam u Americi bila poznata kao umetnica. Sačuvala sam oko dve stotine tih radova. U međuvremenu sam uradila i sliku "Srpska kruna", čije se kopije nalaze u svim našim crkvama u Americi, pa čak i u Hilandaru.

KRALJEV TEPIH

- Moj muž Pera Gajić je pravio radare, visinometre, antene i drugu elektronsku opremu sa američke vojne avione i vasijske brodove, odnosno za američku armiju i NASU. Naša fabrika se tada nalazila u iznajmljenoj zgradi, čija je godišnja kirija iznosila čak 60.000 dolara. Odlučili smo da podignemo kredit kod banke i kupimo tu zgradu na Olimpik aveniji. Izdali smo parter i parking i sa tom kirijom otplatili zgradu.

Ja sam od svoje ušteđevine, nekih 200.000 dolara, kupila porodičnu kuću na Pacifik Palisad, u elitnom delu Los Anđelosa. Uredila sam je kao raj. Postavila sam svoje slike, umetnine, persijske tapiserije, stilski nameštaj, porculanske figure i posuđe. Imam portrete dinastije Karađorđević, koje je radio Paja Jovanović. Te slike nama je poklonio naš prijatelj Đorđe Raš, poreklom iz Rakovice. Imam Rafaelovu sliku "Bogorodica sa Isusom Hristom". Ikonu Svetog Luke, rađenu na hilendarskoj dasci za mešenje hleba sa desetak kila srebra. Autor je naš kućni prijatelj Voja Bilbija, zubar iz Holandije, koji svake godine provede najmanje mesec dana na Svetoj Gori kao kaluder.

Porcelan gospođa Vera naručuje isključivo od firmi Mejsen i Drezden. Ima ona i čuvenu Napoleonovu svadbu i vazu "Napoleon i njegovi oficiri", koja je danas od neprocenjive vrednosti. U jednoj vitrini drži dvadesetak Faberžeovih jaja. Od stilskog nameštaja ima Luja XIV i Luja XVI.

Od svih tih stvari meni je najdraži tepih sa grbom Kraljevine Jugoslavije, - nastavlja da nam priča gospođa Vera - koji je rađen 1933. godine u Kini za kralja Aleksandra Karađorđevića. Taj tepih kralj, međutim, nikada nije dobio na poklon, jer je ubijen u Marselju. Ja sam ga